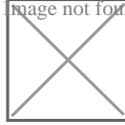

Έργα, όχι μόνο λόγια

/ Πεμπτούσία

image not found or type unknown

Με αληθινή λαχτάρα και χαρά ρουφούσαμε τα λόγια του Γεροστάθη που ήταν και σοφά και καλοειπωμένα. Μα δεν περιοριζόταν σε λόγια και θεωρίες. Αυτά που έλεγε βλέπαμε πως τα εφάρμοζε ο ίδιος στη ζωή του και συγχρόνως παρακινούσε μικρούς και μεγάλους να ακολουθούν το παράδειγμά του.

Πολλά σωτήρια έργα έγιναν στον τόπο μας χάρη στη δική του πρωτοβουλία και εργασία και προτροπή.

Λίγο έξω από το χωριό μας υπήρχαν στάσιμα νερά, όπου φώλιαζαν πολλά κουνούπια. Οι πιο πολλοί χωριανοί υποφέραμε από τους υψηλούς πυρετούς και τα ρίγη της ελονοσίας. Ο Γεροστάθης έπεισε τους άντρες του χωριού να σκεπάσουν με χώμα τα έλη και πραγματικά γλιτώσαμε απ' αυτήν τη μάλιστα. Έναν μήνα δούλεψαν όλοι οι γεροί άντρες του χωριού. Πρώτος έτρεχε στη δουλειά και τελευταίος σταματούσε ο Γεροστάθης κι ας ήταν ο μεγαλύτερός τους στα χρόνια. Αλλά και όλοι εμείς, μικροί και μεγάλοι μαθητές, βοηθήσαμε κουβαλώντας

πέτρες από το παλιό λατομείο.

Ύστερα, όπου υπήρχε κοινόχρηστος ακάλυπτος χώρος, μας καθοδήγησε και φυτέψαμε δέντρα, στην πλατεία, στον αυλόγυρο του σχολείου και της εκκλησίας, δίπλα στις βρύσες, στο κοιμητήριο του χωριού. Κάθε παιδί αναλάμβανε τη φροντίδα των δέντρων που είχε φυτέψει. Τους δίναμε και ονόματα και τα είχαμε σαν αδέρφια μας και συναγωνιζόμασταν μεταξύ μας τίνος το δέντρο θα προκόψει

Συμβούλευε όλους τους χωριανούς να κρατούν

καθαρούς τους δρόμους και τις αλάνες του χωριού. Μάλιστα όρισε οδοκαθαριστή τον πιο φτωχό ζητιάνο του χωριού μας. Έτσι και σ' αυτόν εξασφάλισε μια μικρή αμοιβή, για να σταματήσει τη ζητιανιά και το χωριό μας το διατηρούσε πεντακάθαρο.

Αν στους περιπάτους μας συναντούσαμε κανένα ψόφιο ζώο ανοίγαμε με την προτροπή και βοήθειά του λάκκο βαθύ και το παραχώναμε. Πάντα μας έλεγε πως «όποιος ανοίγει λάκκους για τα πτώματα των ζώων, λιγοστεύει τους τάφους των ανθρώπων».

Και, όπως πολύ του άρεζε, πάντα έκλεινε την ωφέλιμη συναναστροφή του μαζί μας με δυο-τρεις στίχους, όπως αυτοί:

«Όποιος καθαρόν αέρα επιμένει ν' αναπνέει

κι η ανατολή του ήλιου στο κρεβάτι δεν τον βρίσκει,

υγιής και δυνατός για πολλά χρόνια θα ζήσει».

Υγιεινός στολισμός

Μια μέρα φυτεύαμε πλατάνια στην πλατεία του χωριού μας. Ήμασταν μεγάλη παρέα παιδιών και κάναμε τη δενδροφύτευση πανηγύρι. Όταν τελειώσαμε ήμασταν λασπωμένοι και καταϊδρωμένοι. Όλοι τρέξαμε στη βρύση να πλύνουμε τα χέρια και το πρόσωπό μας. Όλοι, εκτός από τον Νικόλα, ο οποίος βρήκε πιο βολικό να

σκουπίσει τα χέρια του και το πρόσωπό του στη μπλούζα του. Ο Γεροστάθης, που μας παρακολουθούσε με πολλή στοργή κι αγάπη, δεν έχασε την ευκαιρία. Χωρίς να προσβάλει τον Νικόλα μάς έδωσε όλους ένα καλό μάθημα.

-Μπράβο σας, παιδιά, χαίρομαι που σας βλέπω καθαρούς. Θυμάστε που σας έλεγα για τις τρεις καλές μου φίλες, που με φροντίζουν και μου χαρίζουν καλή υγεία; Ήρθε η ώρα να μιλήσουμε για την πρώτη απ' αυτές.

Όλοι παρατήσαμε τους κασμάδες και τα φτυάρια και τα αστεία και τα γέλια μας και μαζευτήκαμε κοντά του.

- Ποια είναι; Ποια είναι; ρωτήσαμε με περιέργεια.

- Μα ...η καθαριότητα! μας απάντησε σοβαρά.

- Εμένα μου αρέσει πολύ η καθαριότητα, είπε ο Πέτρος που πάντοτε ήταν καθαρός και καλοχτενισμένος. Και τα ρούχα του ήταν πάντα καθαρά κι ας ήταν παλιά και φτωχικά. Αλλά δεν ήξερα ότι η καθαριότητα μπορεί να ωφελεί και την υγεία μου.

- Πράγματι η καθαριότητα μας προφυλάγει από πολλές αρρώστιες και επιπλέον μας χαρίζει ομορφιά. Γι' αυτό μου αρέσει να την ονομάζω «**υγιεινό στολισμό**». Ακούστε, παιδιά, τι συμβαίνει στο σώμα μας. Ένα μέρος από την τροφή που τρώμε μέσα στο σώμα μας μεταβάλλεται σε διοξείδιο του άνθρακα, το οποίο πρέπει να αποβληθεί από τον οργανισμό μας, γιατί αν κρατηθεί φυλακισμένο μέσα μας μάς δηλητηριάζει αργά-αργά. Το διοξείδιο του άνθρακα αποβάλλεται σε μεγάλες ποσότητες με την αναπνοή μας και σε λίγο μικρότερες ποσότητες από όλο μας το σώμα, το οποίο έχει πολύ μικρές τρυπίτσες, σχεδόν αόρατες, παντού σ' όλη την επιδερμίδα. Από τις τρυπίτσες του δέρματός μας γίνεται η «άδηλη αναπνοή». Εσείς είστε έξυπνα παιδιά και μπορείτε να καταλάβετε τη συνέχεια... Όταν η επιδερμίδα μας είναι βρόμικη, κλείνουν αυτές οι μικρές τρυπίτσες, η άδηλη αναπνοή δεν γίνεται και το διοξείδιο του άνθρακα μένει μέσα μας και μας βλάπτει. Το τακτικό πλύσιμο με σαπούνι μας αναζωογονεί, μας χαρίζει φρεσκάδα και υγεία. Και βέβαια τακτικά αλλάζουμε και τα εσώρουχα και τα ρούχα μας, τα οποία, όταν είναι βρόμικα, παρουσιάζουν μια άθλια εικόνα και αναδίδουν άσχημη μυρωδιά, που μας κάνει απωθητικούς. Ο αέρας και το νερό είναι τα πιο χρειαζόμενα αγαθά γι' αυτό και σε μεγάλη αφθονία μας τα χάρισε ο Θεός.

Συνεχίζεται

Απόδοση: Σταυρούλα Κουμενίδου

Άκουσε την ιστορία

%geostathis_8_%